

Nederlandse Kleurkanarie Club

Dutch Colorbred Canary Society
Société Canaris Couleurs des Pays-Bas

NKC geeft lezing in verzorgingstehuis Rubroek

Ongeveer februari dit jaar kreeg de NKC via onze voorzitter Tino Simons het verzoek of wij een klein vogelgebeuren zouden kunnen opzetten.

Dit zou moeten plaatsvinden in een bejaardenhuis en wel het Zorgcentrum Rubroek in Rotterdam.

Nadat we met de coördinatrice Wieteke van het zorgcentrum hadden gesproken werd het ons duidelijk wat de bedoeling was. Men wilde een vogelweek houden, omdat veel ouderen daar huisdieren, waaronder ook vogeltjes, als gezelschap houden. De enige restrictie in dit mooie zorgcentrum is dat de ouderen de diertjes wel zelf moeten kunnen verzorgen.

Half mei de afspraak gemaakt dat wij dan de vogelweek in het zorgcentrum zouden gaan verzorgen.

Daar wij natuurlijk een speciaalclub zijn voor kleurkanaries hebben we het weekend voor de vogelweek wat vogels geritseld bij onze afdeling Vogelvereniging Rijnmond. Gelukkig waren deze mensen ook erg enthousiast en gaven zij graag hun vogels mee om ze in het zorgcentrum te showen.

We stouwen onze auto's vol met zebra's, Japanse meeuwen, grasparkieten, valkparkieten etc. Ook bij de voorzitter van Rijnmond, Gerrit Veerman, hebben we nog een paar borders opgehaald.

Maandag 19 mei gingen we met een paar auto's vol vogels en kooien richting het verzorgingstehuis Rubroek. Daar werden wij hartelijk ontvangen door het personeel en de bewoners.

Na het opbouwen van de stands en de kooien, ontstond er nogal consternatie toen ondergetekende een Japans meeuwtje tijdens het eten geven liet ontglippen.

Zo'n vogeltje is dan uiterst snel, en weet

goed gebruik te maken van de grote ruimte die hem plotseling is toebedeeld.

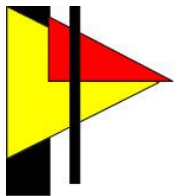
En natuurlijk geen vangnet bij ons.

Het is uiteindelijk gelukt met vele aanmoedigingen en hulp van de bewoners het meeuwtje weer in zijn kooitje te plaatsen.

Meteen bleek al dat de bewoners veel interesse toonden voor al onze gevleugelde vrienden. En sommige deden al een bod op vogels die helemaal niet te koop waren.

Dinsdag zijn we alleen gaan controleren en hebben we de vogels gevoederd.

De volgende dag gingen wij met onze presentatie op een USB-stick richting het zorgcentrum. Piet Onderdelinden had gezorgd voor heel veel prachtige foto's van allerlei soorten vogels. De presentatie zou worden gehouden in de aula en de verzorgers gingen alle ouderen ophalen.

Nederlandse Kleurkanarie Club

Dutch Colorbred Canary Society
Société Canaris Couleurs des Pays-Bas

Dat duurde wel even, waarna we toch maar nog wat geld in de parkeerautomaat gingen storten, want het bleek dat we hier niet binnen twee uurtjes weg waren. Het op de plaats brengen en zetten zorgde ook voor nogal wat reuring, omdat niet een ieder nog even soepel en meegaand bleek te zijn. Toen ik dat een beetje meewarig stond aan te kijken zij een echte Rotterdamse dame tegen mij "Als je 87 jaar ben geworden mag je toch wel een beetje lamme klauwen hebben". Ik beaamde dat natuurlijk, want ik had direct door dat deze dame geen tegenspraak dulde.

Na een klein half uurtje, toen iedereen zat en van koffie was voorzien, kon Paul aan zijn lezing beginnen. Het bleek al snel dat de bewoners heel erg geïnteresseerd waren en zij stelden vaak hele zinnige en scherpe vragen.

- "Hoe kan dat vogeltje zo rood worden, dat is toch niet natuurlijk"
- "Ach wat zielig zo'n parkietje in zo'n klein kooitje"
- "Hoe komt die vogel aan die krullen, heeft tie met zijn pootje in het stopcontact gezeten"
- "Die vogel is ziek, die heeft een bult, had mijn ome Arie ook"

Maar Paul kon zich er steeds goed uit redden, en het lukte steeds om de aandacht van de bewoners te behouden. Ik hielp hem daarbij om steeds, als bleek dat Paul vast liep, er een nieuwe dia voor te schuiven. Echter, Paul maakte een fout om in zijn overmoed het verschil in sekse bij vogels uit te leggen. Het bleek al snel dat de bewoners dit veel beter wisten dan die twee snotapen van pakweg 50 jaar.

De discussie die toen vooral onderling plaats vond durf ik hier niet weer te geven, maar beelden waren hierbij beslist niet nodig.

Na twee uurtjes hadden we alle foto's, en de aanwezige vogels, wel besproken en sommige bewoners waren duidelijk aan hun middagdutje toe, en daarom hebben we toen afgesloten. We zijn daarna nog met de geïnteresseerde bewoners en de begeleiding langs de kooien gelopen en hebben samen met de bewoners de vogels gevoerd.

De volgende dag hebben we alles weer ingepakt en hebben iedereen gedag gezegd.

Het was een enerverende ervaring voor ons en het bleek ook dat de ouderen het bijzonder op prijs hebben gesteld.

Een goed stukje PR voor de NKC en voor onze vogel hobby!

Paul Meijer
Koos Simons

